

บทที่ 2

วรรณคดีที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยขอเสนอวรรณคดีที่เกี่ยวข้องกับการเผยแพร่ผลงานวิจัยการศึกษา เป็น 4 ตอนดังนี้ คือ

1. ความหมายและสภาพทั่วไปของการวิจัยการศึกษา
2. การเผยแพร่และการนำผลงานวิจัยไปใช้
3. วารสารหรือสิ่งพิมพ์ทางการศึกษา
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความหมายและสภาพทั่วไปของการวิจัยการศึกษา

สารานุกรมการศึกษา (The Encyclopedia of Education, 1971:519) ให้ความหมายของการวิจัยการศึกษาว่า การวิจัยการศึกษา คือ การจัดการสืบค้นอย่างมีระบบเกี่ยวกับการศึกษา และผลผลิตที่ได้รับจากการศึกษา

สารานุกรมการวิจัยการศึกษา (Encyclopedia of Educational ... Research, 1969:1129) กล่าวว่า การวิจัยการศึกษา คือ กิจกรรมทางวิทยาศาสตร์ เกี่ยวกับพฤติกรรมมนุษย์ทางด้านพัฒนาการและผลผลิตทางการศึกษา

จอห์น คัมบลิว เบสท์ (John W. Best, 1970:12) ให้ความหมายของการวิจัยการศึกษาว่า การวิจัยการศึกษา คือ การพัฒนาหลักการเกี่ยวกับวิธีการศึกษาที่ผู้ศึกษาจะได้รับจากการศึกษา

หลุยส์ โคเฮน และ ลอว์เรนซ์ แมเนียน (Louis Cohen and Lawrence Manium, 1970:29) ให้ความหมายของการวิจัยการศึกษาว่า การวิจัยการศึกษา คือ การศึกษาอย่างมีระบบโดยใช้ความรู้และวิธีการทางวิทยาศาสตร์ เกี่ยวกับหลักการแก้ปัญหาการเรียนการสอนในการศึกษา

วิลเลียม ไวรส์มา (William Wiersma, 1969:4) ให้ความหมายของการวิจัยการศึกษาว่า คือ การศึกษาอย่างมีระบบโดยใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์ และแปลความ

อภิปรายผลจากการศึกษานั้นอย่างกว้างๆ เพื่อนำผลมาใช้แก้ปัญหาทางการศึกษา

สภหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2524:25) ให้ความหมายการวิจัยการศึกษาว่า เป็นการสืบค้นอย่างมีระบบเพื่อการค้นพบกฎหรือข้อความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับพฤติกรรม เพื่อใช้ในการทำนายและควบคุมปรากฏการณ์ต่างๆ ภายใต้สภาพการณ์ทางการศึกษา

จากความหมายของการวิจัยการศึกษาข้างต้น พอสรุปได้ว่า การวิจัยการศึกษา คือ การศึกษาอย่างมีระบบอันจะนำไปสู่การค้นพบความรู้หรือความจริงเกี่ยวกับหลักการต่างๆ ทางการศึกษา

สำหรับการวิจัยการศึกษาในประเทศไทย ประชุมสุข อาชวอำรุง (2522:56-65) ให้ความคิดเห็นว่า การวิจัยการศึกษานักของไ้ไทยมีสภาพปัญหาและอุปสรรคไม่แตกต่างไปจากการวิจัยการศึกษาของประเศสหรัฐอเมริกา นัก ดังนี้

1. ผลงานวิจัยการศึกษานักจำนวนมากเป็นผลงานของนักการศึกษาคนใดคนหนึ่ง และนักวิจัยเหล่านี้ส่วนมากไม่ได้เกี่ยวข้องกับสำนักงานวิจัยการศึกษาหรือสถาบันทางการศึกษา นอกจากนี้สถาบันการวิจัยการศึกษานักไม่ได้เกิดขึ้นเนื่องจากการเรียกร้องของคณาจารย์ แต่มักตั้งขึ้นใหม่เพราะผู้บริหารการศึกษาชั้นหัวหน้าใหญ่ต้องการให้ตั้งขึ้นเพื่อคณาจารย์จะได้ร่วมมือกันทำวิจัย
2. คณะวิชาการศึกษาพื้นฐาน เช่น วิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ มีหน้าที่ในการสอนนักศึกษาและวิจัยเพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการของสาขาวิชาที่ได้รับติดชอบอยู่ โดยเฉพาะและคณะวิชาอื่นในทางปฏิบัติ เช่น แพทยศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ ก็มุ่งนำข้อค้นพบจากคณะวิชาการศึกษาพื้นฐานมาคิดแปลงแก้ไขให้ใช้ประโยชน์ได้ในทางปฏิบัติ ส่วนสถาบันการศึกษาไม่สามารถบังคับได้แน่นอนว่าเป็นสถาบันที่อยู่ในจำพวกไหนกันแน่ระหว่างวิทยาการพื้นฐานกับวิชาชีพ จึงทำหน้าที่ทั้ง 2 ประการ คือ ทั้งรับติดชอบในการสอนนักศึกษาและทำการวิจัยทั้งวิทยาการพื้นฐานและวิชาอื่นๆไปพร้อมๆกัน ทำให้การวิจัยการศึกษามีบทบาทที่คลุมเครือ
3. การวิจัยการศึกษามีขอบเขตในเรื่องที่เกี่ยวกับการปรับปรุงงานมากกว่าเรื่องความรู้ความเข้าใจทางวิชาการ
4. สถาบันหรือองค์การวิจัยอิสระ (Independent Research Bureau) จำนวนมากมักจะดึงดูดความสนใจและนักวิจัยที่มีความสามารถสูงไปจากสถาบันทางการ

ศึกษา ทำให้สถาบันทางการศึกษาเสื่อมลงเพราะไม่เกิดการถ่ายทอดความรู้อย่างสมบูรณ์

5. ไม่มีสมาคมหรือองค์การวิชาชีพที่นักวิจัยการศึกษาจะตั้งอิทธิพลได้ เมื่อผู้ใช้ เช่น ครูไม่สนใจและไม่นำผลการวิจัยไปปฏิบัติ นักวิจัยการศึกษาไม่ทราบว่า ผลผลิตนั้นใช้ได้หรือไม่เพียงไร เป็นผลในด้านกำลังใจของนักวิจัยในการทำวิจัย

การวิจัยการศึกษามีความสำคัญต่อประเทศไทยมาก ในช่วงระยะเวลาสี่สิบปีที่ผ่านมา วงการวิจัยการศึกษาของไทยได้พัฒนามาเป็นลำดับ นักวิจัยการศึกษาและผู้สนใจหันมาศึกษาปัญหาต่างๆในประเทศไทยและทำวิจัยอย่างมีระบบแบบแผนมากขึ้น ทำให้มีผลงานวิจัยการศึกษาเผยแพร่จำนวนมาก พรรณี รองโสภนา (2524: กำนนำ) ให้ความคิดเห็นว่า งานวิจัยการศึกษาระบายอยู่ตามหน่วยงานต่างๆทางการศึกษา และเป็นไปในรูปกระจัดกระจายตามลักษณะของหน่วยงานและความสนใจของผู้วิจัยเป็นสำคัญ ยังขาดการรวมตัวกันในการวิจัยตามความต้องการของประเทศและสภาพปัญหา นักวิจัยการศึกษาส่วนมากต้องการความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในการส่งเสริมการวิจัยอย่างจริงจังและได้ผล

จรรยา สุวรรณหิต (2520: 49-60) กล่าวถึงสภาพการวิจัยการศึกษาของประเทศไทยยังไม่เป็นที่ยอมรับและให้ความเชื่อถือในการนำไปปฏิบัติอย่างแท้จริง ผู้ทำวิจัยหรือหน่วยงานวิจัยต่างๆกระทำวิจัยไป ผู้ปฏิบัติและผู้ใช้ก็ยังคงปฏิบัติและใช้ความคิดของตน กล่าวคือ ยังขาดการประสานความเข้าใจกันในหมู่ักวิจัยเอง และในหมู่ักวิจัยกับผู้ใช้ปฏิบัติ ถึงแม้ปัจจุบันจะมีการนำผลการวิจัยไปใช้มากขึ้น และอยู่ในวงการต่างๆกว้างขวางขึ้น เพราะการทำงานประสานระหว่างหน่วยวิจัยต่างๆเป็นไปอย่างใกล้ชิดมากขึ้น แต่ก็ยังมีขีดจำกัดในการนำผลการวิจัยไปใช้ โดยเฉพาะการนำผลการวิจัยไปใช้เพื่อวางแผนนโยบายในระดับต่างๆของบริหารนี้เมื่ออยู่น้อย การยอมรับความสำคัญองงานวิจัยเป็นไปในรูปที่แสดงออกทางคำพูดมากกว่าการกระทำโดยแท้จริง ด้วยเหตุนี้จึงสะท้อนให้ผู้ที่ทำวิจัยในสถาบันวิจัยและหน่วยงานต่างๆขาดแรงจูงใจที่จะกันคว้าวิจัยปัญหาต่างๆ และเกิดความห่อถอยเพราะผู้บริหารไม่เห็นความสำคัญของการวิจัย

นอกจากสภาพการวิจัยการศึกษาดังกล่าวมาแล้ว เรื่อง เจริญชัย (2518: 22) ได้สรุปปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานวิจัยการศึกษา ดังนี้

1. ขาดการวางแผนและการประสานงานโดยทั่วไป
2. ขาดการพิจารณาการกำหนดหัวข้อตามลำดับความสำคัญก่อนหลัง

3. ขาดการสนับสนุนจากผู้บริหาร
4. ขาดการสนับสนุนทางด้านกำลังคนและงบประมาณ
5. ขาดการสร้างระบบการเก็บข้อมูลเพื่อความสะดวกในการวิจัย

จากสภาพทั่วไปของการวิจัยการศึกษา พอสรุปได้ว่า การวิจัยการศึกษายังขาดการรวมตัวเป็นสถาบันของกิจกรรมวิจัย และขาดการประสานงานระหว่างผู้ทำวิจัยและผู้ใช้ผลงานวิจัย ทำให้การใช้ผลงานวิจัยการศึกษาเป็นไปอย่างไม่มีเต็มที่ อย่างไรก็ตาม พจนี สะเพียรชัย (2524:66) เสนอความเห็นเกี่ยวกับแนวโน้มของการวิจัยการศึกษาว่ามีปัจจัยที่กำหนดแนวโน้มของการวิจัยการศึกษา คือ

1. ความสนใจของนักวิชาการที่เป็นผู้นำและเป็นที่ยอมรับในแวดวงนักวิจัยการศึกษาด้วยกัน เป็นปัจจัยที่กำหนดแนวโน้มการวิจัยการศึกษาประการหนึ่ง
2. แหล่งที่ให้งบในการสนับสนุนการวิจัยเป็นผู้กำหนดแนวโน้มการวิจัยเพราะผู้ให้งบมีนโยบายกำหนดทิศทางในการให้งบสนับสนุน แนวโน้มของการวิจัยจะคล้อยตามนโยบายของแหล่งทุน
3. ปัญหาสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองของโลกและประเทศ เป็นตัวกำหนดแนวโน้มของการวิจัยอีกประการหนึ่ง

ในเรื่องแนวโน้มของการวิจัยการศึกษา สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2524:27-28) กล่าวถึงแนวโน้มของการวิจัยการศึกษาในอนาคต 4 ประการ คือ

1. การวิจัยจะมีลักษณะเป็นการวิจัยแบบสหสาขาวิชา (Interdisciplinary) มากขึ้น มุ่งศึกษาปัญหาที่กว้างและลึก
2. การวิจัยการศึกษาจะเน้นในเรื่องการเก็บข้อมูลด้วยเทคนิคและวิธี (Multi techniques and Methods) ประกอบกันชัดเจนขึ้น เพื่อให้ได้ข้อมูลของการวิจัยการศึกษาในปัญหาที่กว้างที่ถูกต้องและครบถ้วน และจะมีผลทำให้วงการวิจัยการศึกษาได้เทคนิควิธีการเก็บข้อมูลและวิธีวิจัยต่างๆ เพิ่มขึ้น และคาดว่าผลการวิจัยย่อมถูกต้องแม่นยำมากขึ้นด้วย

3. การวิจัยการศึกษาในอนาคตจะเป็นแบบผสมผสานระหว่างวิธีเชิงปริมาณ (Quantitative Approach) กับวิธีเชิงคุณลักษณะ (Qualitative Approach) เด่นชัดขึ้น โดยยังต้องอาศัยวิธีเชิงปริมาณเป็นหลักอยู่แล้วใช้วิธีเชิงคุณลักษณะเสริม เพื่อให้

ได้ผลการวิจัยที่ถูกต้องสมบูรณ์ขึ้น

4. การวิจัยการศึกษาในอนาคตจะเน้นเรื่องการวิจัยอนาคต (Future Research) ทํานายเกี่ยวกับอนาคตโดยอาศัยเทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) ซึ่งเป็นการศึกษาสภาพการณ์หรือสถานการณ์ในอนาคต

นอกจากนี้ ธีรฎา สรรพศรี (2525:68-78) ได้วิจัยเรื่อง "แนวโน้มของการวิจัยการศึกษาในอนาคต ปี พ.ศ.2535" ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. การวิจัยการศึกษาจะมีบทบาทเพื่อการพัฒนาหลักสูตร การวางแผนจัดดำเนินการเกี่ยวกับการศึกษา และประยุกต์ผลที่ได้จากการวิจัยการศึกษามาใช้แก้ปัญหาทางการศึกษา

2. งานวิจัยการศึกษาจะแพร่กระจายในแต่ละหน่วยงานทางการศึกษา เพื่อการพัฒนาของหน่วยงาน ทั้งนี้เนื่องจากหน่วยงานทางการศึกษามีมากและมีหน้าที่ต่าง ๆ กัน

3. จะมีศูนย์ที่ทำหน้าที่รวบรวมข่าวสารและเผยแพร่งานวิจัยการศึกษา เพื่อประโยชน์และเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ผู้ใช้ผลงานวิจัยการศึกษา เพื่อการพัฒนาทางการศึกษาให้ดีขึ้นข่าวสารเกี่ยวกับการวิจัยการศึกษา ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อนักวิจัยการศึกษาที่ได้เผยแพร่งานวิจัยของตน ที่จะช่วยให้ทราบว่าผลผลิตของตนใช้ได้หรือไม่ เพียงไร เป็นการประเมินผลงานของตนไปในตัว และผู้ใช้ผลงานวิจัยเองก็จะทราบว่าจะนำผลการวิจัยนั้นไปใช้ได้ประโยชน์อย่างไร

4. การทำวิจัยการศึกษาจะกลายเป็นกลุ่มซึ่งประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญทางการศึกษา และผู้เชี่ยวชาญจากสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ทั้งนี้เนื่องจากปัญหาการวิจัยการศึกษาเป็นปัญหาที่กว้างและลึก จึงต้องการระดมผู้วิจัยที่มีความสามารถในสาขาวิชาต่าง ๆ กัน

5. จะมีการอบรมสัมมนาเกี่ยวกับงานวิจัยการศึกษาทั้งในกลุ่มผู้ใช้ผลงานวิจัยและกลุ่มผู้ทำวิจัย ทำให้เกิดความเข้าใจตรงกันระหว่างผู้ใช้ผลงานวิจัยและนักวิจัยมากขึ้น และทำให้ผู้ใช้ผลงานวิจัยสนใจที่จะนำผลการวิจัยไปใช้ในการดำเนินงานหรือวางแผนดำเนินงานหรือแก้ปัญหาต่าง ๆ ทางการศึกษามากขึ้น

การเผยแพร่และการนำผลการวิจัยไปใช้

การเผยแพร่และการนำผลการวิจัยไปใช้เป็นสิ่งสำคัญมาก เพราะการวิจัยนั้น

ต้องทุ่มเทกำลังเงิน กำลังคน และเวลาเป็นจำนวนมากเพื่อให้ได้ผลการวิจัยตามจุดมุ่งหมายที่ต้องการ ดังนั้นถ้าขาดการเผยแพร่และการนำผลการวิจัยไปใช้แล้ว ย่อมเป็นการสูญเปล่าทางการศึกษาและงบประมาณโดยสิ้นเชิง ทวีป อภิลิขิต์ (2525:25) ได้ศึกษาเรื่อง "ลักษณะและปริมาณการนำผลการวิจัยไปใช้ในการปฏิบัติงานของผู้บริหารวิทยาลัยครูที่เปิดสอนถึงระดับปริญญาตรี 17 แห่ง" พบว่า ผู้บริหารวิทยาลัยครูทุกตำแหน่งโดยเฉลี่ยนำผลการวิจัยการศึกษาไปใช้ในการปฏิบัติงานในเขตพื้นที่กลางค่อนข้างต่ำ ไม่เป็นไปตามความคาดหวังของนักวิจัยการศึกษาหรือความมุ่งหมายของการวิจัยการศึกษา ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะการประสานงานระหว่างนักวิจัยการศึกษาและผู้บริหารการศึกษาซึ่งขาดตอนอยู่ ทำให้เกิดช่องว่างระหว่างผู้วิจัย และผู้ใช้ผลการวิจัย จรรยา สุวรรณศักดิ์ (2519:92) กล่าวถึง ปัญหาที่เกิดจากการขาดการนำผลการวิจัยไปใช้ว่า จะทำให้เกิดผลเสียต่อการพัฒนางานวิจัยในอนาคต เพราะเมื่อผลงานวิจัยมีไกลงไปถึงมือผู้ใช้ผลการวิจัยแล้ว ผู้วิจัยจะไม่ได้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) ในการปรับปรุงงานของตน

ในการนำผลการวิจัยการศึกษาไปใช้ขึ้น การเผยแพร่ผลงานวิจัยก็เป็นส่วนสำคัญที่เอื้อประโยชน์ในการใช้ผลงานวิจัยการศึกษา วิจิตร ศรีสะอ้าน (2519:107) ได้กล่าวไว้แบบสรุปการสัมมนาการวิจัยข้ามยุคสมัยว่า การเผยแพร่ผลงานวิจัยยังเป็นปัญหาอยู่ในปัจจุบันเพราะขาดสื่อที่จะเผยแพร่ และข้อเสนอแนวความคิดในการแก้ปัญหาไว้ว่า ในเมื่อมหาวิทยาลัยมีการออกวารสาร จุลสารหรือสิ่งพิมพ์ต่างๆเป็นประจำแล้วควรจะนำผลการวิจัยเสนอลงไปด้วย หรือไม่ก็จัดทำวารสารการวิจัยกลางของมหาวิทยาลัยต่างๆ ซึ่งสามารถทำได้

เรื่องการเผยแพร่และการนำผลการวิจัยไปใช้ นักวิชาการได้แสดงความคิดเห็นไว้แตกต่างกันออกไป ดังเช่น ทจนี สะเทียรชัย (2525:5) ได้กล่าวไว้ว่า การสื่อสารงานวิจัยเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งที่จะส่งเสริมคุณภาพงานวิจัยการศึกษา อาจเผยแพร่โดยการจัดประชุมรายงานผลงานวิจัยประจำปี จัดวารสารหรือจุลสารเพื่อให้นักวิจัยได้แจ้งผลงานและเผยแพร่แลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกัน ซึ่งขบวนการแลกเปลี่ยนและเผยแพร่ผลงานวิจัยดังกล่าวนี้จะให้นักวิจัยหันมาหาวิธีการวิจัยทั้งทางสถิติปัญหา อารมณ์ และสังคมของการวิจัยด้วย นอกจากนี้ สุภาภรณ์ จันทวานิช (2524:55) ให้ข้อคิดเกี่ยวกับการวิจัยการศึกษาและการตัดสินใจว่า การเผยแพร่ผลงานวิจัยนั้นขึ้นอยู่กับประเภทของผู้สนใจ ถ้านักวิจัยเขียนรายงานเพื่อให้นักวิจัยอ่านอย่างถี่ถ้วนก็จะเป็นฉบับวิชาการสมบูรณ์ และเขียนฉบับย่อ

ให้อ่านทั่วไปเข้าใจอีกฉบับหนึ่ง แต่ก็ยังมีวิธีอื่นที่จะเผยแพร่ผลงานวิจัยได้อีก เช่น การ-
บรรยายและการใช้สื่อทัศนูปกรณ์เข้าช่วย จัดฝึกอบรมผู้บริหารและนำผลการวิจัยมาเผยแพร่
เป็นวิธีการเผยแพร่ผลงานวิจัยที่จะนำไปสู่การนำไปใช้มากขึ้น

อย่างไรก็ตาม วิธีการเผยแพร่ผลงานวิจัยยังไม่เป็นที่สรุปได้ว่าควรจะทำอย่างไร
แน่นอน กาญจนา นาคสกุล (2520:บทนำ) เน้นว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเผยแพร่ผลงานวิจัย
อย่างได้ผลและรวดเร็วมี 3 ประการ คือ นโยบาย งบประมาณและความสามารถ ดังนี้

1. ในระดับอุดมศึกษา มีนโยบายในการให้การศึกษามุ่งถึงความถูกต้องและ
ทันสมัยของวิชาการทุกแขนง ส่วนในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา มีนโยบายในเรื่องนี้ไม่ชัดเจน
ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยยังไม่ได้เผยแพร่เข้าไปสู่การศึกษาระดับนี้เท่าที่ควร นโยบายการให้
การศึกษาค้ำยความรู้ใหม่หรือข้อมูลจากงานวิจัยนั้นน่าจะมีการกำหนดเป็นนโยบายที่แน่นอน

2. ปัจจัยที่จะช่วยเผยแพร่ผลการวิจัย คือ งบประมาณที่จะใช้ในการดำเนินการ
เผยแพร่ความรู้ นั้น เช่น ทุนในการจัดพิมพ์ตำรา หรือ เอกสารต่างๆ เป็นต้น

3. ความสามารถ หมายถึง ความสามารถของบุคคลากร ครู อาจารย์ที่จะเป็น
ผู้ถ่ายทอดความรู้ ผลิตตำรา ตลอดจนความสามารถของเจ้าหน้าที่ฝ่ายสนับสนุนทั้งหลาย แม้
จะมีทุนที่จะช่วยในการเผยแพร่ความรู้มากมายเพียงไร หากบุคคลากรไม่มีความสามารถ
เพียงพอหรือมีความสามารถแต่ไม่มีเวลาหรือกำลังพอ ก็ไม่อาจที่จะดำเนินการให้สำเร็จได้

ปัจจุบันมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยการศึกษาในประเทศไทย ดังนี้ กิริชัย
กาญจนวาสี (2526:4-7) ใจรวบรวบไว้ ดังนี้

1. สำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ (National Research Councils)
ตั้งอยู่ที่ 196 ถนนพหลโยธิน บางเขน กทม. โทร.579-1121-30 สังกัดกระทรวง-
วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและพลังงาน ทำหน้าที่ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยทั้งทางด้าน
วิทยาศาสตร์และสังคมศาสตร์ รวมทั้งสิ้น 10 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาฟิสิกส์และคณิตศาสตร์
วิทยาศาสตร์การแพทย์ เกษศาสตร์ เภสัชศาสตร์ เภสัชชีววิทยา เกษตรศาสตร์และวนศาสตร์
วิศวกรรมและการวิจัยอุตสาหกรรม ปรัชญา นิติศาสตร์ การเมืองและการบริหาร และ
สาขาสังคมวิทยา ให้เป็นไปตามนโยบายและแผนงานวิจัยของสำนักงาน พร้อมทั้งจัดสรร
ทุนอุดหนุนการวิจัยให้แก่อาจารย์ในมหาวิทยาลัย นักวิจัยที่มีความสามารถสูง ในประเทศได้
ทำการวิจัย ค้นคว้าหาความรู้ในวิชาการแขนงใหม่ ตลอดจนการหาวิธีแก้ปัญหาของสังคม

นอกจากนี้ยังได้จัดให้มีการอบรมทางวิชาการ เพื่อเผยแพร่ความรู้ทางด้านระเบียบวิธีวิจัยในสาขาวิชาต่างๆ และจัดทำวารสารสำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ และข่าวสารสำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ เพื่อเผยแพร่ผลงานวิจัยในสาขาวิชาต่างๆ

2. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ตั้งอยู่ที่ ถนนสุขุมวิท ตูสิต กทม. โทร. 241-2691-6 สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี ทำหน้าที่วิเคราะห์และวิจัยทางการศึกษาทุกระดับทุกประเภท โดยเฉพาะการศึกษาสำรวจหรือวิจัยสภาวะทางการศึกษา เพื่อใช้ประโยชน์ในการกำหนดนโยบายและวางแผนการศึกษาทั้งในระบบโรงเรียนและนอกระบบโรงเรียน เป็นศูนย์ประสานงานการศึกษาของประเทศ รับผิดชอบในงานเชื่อมโยงหน่วยงานที่ทำหน้าที่จัดการศึกษาให้ปฏิบัติงานสอดคล้องกัน และดำเนินการเพื่อให้ได้มาซึ่งคำปรึกษาเสนอแนะปัญหาทางการศึกษาแก่นายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรี รวมทั้งให้ทุนอุดหนุนการวิจัยแก่อาจารย์และนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา และจัดทำวารสารสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติและข่าวสารสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ

3. สถาบันอุดมศึกษาในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย มีหน้าที่หลัก คือ การสอน วิจัย บริการวิชาการแก่สังคม และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม สถาบันอุดมศึกษามีหน่วยงานวิจัย-สถาบัน (Institution Research) ซึ่งทำการวิจัยเพื่อให้ได้สารสนเทศที่ช่วยในการตัดสินใจเกี่ยวกับการบริหารสถาบัน การทำวิจัยในสถาบันอุดมศึกษานั้น ส่วนหนึ่งเป็นผลงานของคณาจารย์อีกส่วนหนึ่งเป็นวิทยานิพนธ์ของนิสิตนักศึกษา

สถาบันอุดมศึกษาจะมีวารสารวิจัยของมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่กระตุ้นให้นักวิจัยคำนึงถึงคุณภาพของการวิจัยและรายงานผลงานวิจัย คณะศึกษาศาสตร์หรือครุศาสตร์ จึงมักจะมีวารสารหรือสิ่งพิมพ์เกี่ยวกับผลงานวิจัยการศึกษา เช่น วารสารครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย วารสารศึกษาศาสตร์ มศว. ประสานมิตร เป็นต้น

4. กระทรวงศึกษาธิการ เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบในการจัดการศึกษาส่วนใหญ่ของประเทศทุกระดับ ได้แก่ ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และระดับอุดมศึกษา โดยควบคุมหน่วยงานทางการศึกษาทั้งที่เป็นของรัฐบาลและเอกชน กระทรวงศึกษาธิการนอกจากจะทำหน้าที่ในขอบข่ายของงานประจำแล้ว ยังทำการวิจัยเพื่อเป็นแนวทางในการพิจารณาปรับปรุง ส่งเสริมคุณภาพของการศึกษา โดยเฉพาะกองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ ทำหน้าที่และรับผิดชอบ ดังนี้

4.1 ดำเนินงานวิจัยและติดตามประเมินผลหลักสูตร กระบวนการเรียนการสอนตามความต้องการของกรมและกระทรวง เพื่อนำผลที่ได้มาปรับปรุงหลักสูตร กระบวนการเรียนการสอน

4.2 ศึกษาค้นคว้าหาทฤษฎี แนวคิด และเทคโนโลยีใหม่ๆ ด้านการศึกษาและที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา เพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ และเพื่อให้ได้ผลผลิตทางการศึกษาที่มีประสิทธิผล

4.3 พิจารณากำหนดนโยบายและดำเนินงานประสานการวิจัยของกระทรวงให้มีประสิทธิผล

4.4 ดำเนินงานบริการทางวิชาการเกี่ยวกับการอบรม สัมมนา งานวิจัยทางการศึกษา เพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้ท้องถิ่นมีความรู้ที่จะดำเนินการวิจัยได้

4.5 รวบรวมผลงานวิจัยทั้งในและนอกประเทศ และจัดทำให้เป็นระบบเพื่อบริการแก่ผู้ทำวิจัย วิทยานิพนธ์ และผู้สนใจตลอดจนเผยแพร่ผลงานวิจัยที่สำคัญให้ผู้บริหาร การศึกษา และผู้ที่เกี่ยวข้องได้ศึกษาค้นคว้า วิเคราะห์ และติดตามประเมินผลการดำเนินงานของกรม-วิชาการ เพื่อประกอบการวางแผนในการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษา

นอกจากนี้กองวิจัยทางการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ยังได้จัดทำวารสารการวิจัยทางการศึกษา และวิจัยสนเทศ เพื่อเผยแพร่ผลงานวิจัยการศึกษา สำหรับกรม กอง อื่นๆ ในกระทรวงศึกษาธิการ ก็ได้จัดทำวารสารหรือสิ่งพิมพ์เกี่ยวกับผลงานวิจัยการศึกษาออกเผยแพร่ เช่น คู่มือปริทัศน์ ของกรมการฝึกหัดครู จันทรเกษม ของกรมการศึกษานอกโรงเรียนมิตรครู ของสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เป็นต้น

วารสารหรือสิ่งพิมพ์ทางการศึกษา

สารานุกรมโลก (The World Book Encyclopedia, 1971:256) ให้ความหมายของวารสารว่า วารสาร คือ สิ่งพิมพ์ที่ปรากฏในช่วงเวลาสม่ำเสมอ ซึ่งมักจะมากกว่า 1 วัน

สารานุกรมของคอลลิเออร์ (Collier's Encyclopedia 1961:185) ให้ความหมายกว้างๆ ของวารสารว่า วารสาร คือ สิ่งพิมพ์ใดๆ ที่ออกในช่วงเวลา มากหรือน้อย ไม่รวมถึงหนังสือพิมพ์ทั้งรายวันและรายสัปดาห์ รายงานการประชุม หนังสือหรือจุลสาร แต่

รวมถึงนิตยสาร บทวิจารณ์ และวารสารทางวิชาการ

อลิซาเบท เอช. ทอมสัน (Elizabeth H. Thompson 1949:233) กล่าวถึงความหมายของวารสารว่า เป็นสิ่งพิมพ์ที่ออกเป็นตอนๆ ติดต่อกันในช่วงเวลาสม่ำเสมอและตั้งใจจะออกต่อไปโดยไม่มีที่สิ้นสุด

จากความหมายของวารสารดังกล่าว สรุปได้ว่า วารสาร หมายถึง สิ่งพิมพ์ที่มีชื่อเฉพาะเจาะจง กำหนดออกเป็นฉบับหรือเป็นตอนๆ ที่แน่นอนและต่อเนื่องกันไปโดยไม่ระบุเวลาสิ้นสุด ปกติประกอบด้วยเรื่องต่างๆ หลายเรื่อง ที่เขียนโดยนักเขียนหลายคน สำหรับหนังสือพิมพ์รายงานการประชุม บันทึกรายวันต่างๆ ไม่ถือเป็นวารสาร

ผู้ที่อยู่ในวงการศึกษาก็เป็นอย่างยิ่งที่จะต้องสนใจ ทำความเข้าใจ และติดตามความเคลื่อนไหวต่างๆ ทางการศึกษาอยู่เสมอ สิ่งที่จะเป็นตัวกลางให้ครูอาจารย์และนักการศึกษาได้ติดตามข่าวสารความเปลี่ยนแปลงต่างๆ ได้ดีที่สุด คือ วารสารหรือสิ่งพิมพ์ทางการศึกษา ซึ่งเป็นวารสารที่ให้ประโยชน์ทางด้านการศึกษาโดยตรง เบนท์ และ แมคแคน (Bent and McCann 1960:80-81) ได้กล่าวถึงความก้าวหน้าทางด้านการให้บริการแก่ครูอาจารย์ที่สำคัญตัวหนึ่ง คือ จัดหาสิ่งพิมพ์ที่มีคุณค่าทางการศึกษา ซึ่งเป็นสื่อกลางที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดประการหนึ่งบริการให้แก่ครูอาจารย์ แม้ว่าครูอาจารย์บางคนจะไม่มีโอกาสเข้ารับการศึกษาหรือไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมของหน่วยงานทางการศึกษาหรือไม่มีโอกาสที่จะค้นคว้าเกี่ยวกับงานวิจัยทางการศึกษา ครูอาจารย์เหล่านั้นก็มีโอกาสแสวงหาความก้าวหน้าได้โดยการอ่านสิ่งพิมพ์ทางการศึกษา ซึ่งการอ่านสิ่งพิมพ์ทางการศึกษามีประโยชน์แก่ครูอาจารย์หลายประการ เพราะไม่เพียงแต่จะช่วยให้ครูอาจารย์ได้รับความรู้ในสาขาวิชาของตนเท่านั้น แต่ยังขยายขอบเขตของความรู้ออกไปยังสาขาอื่นๆ ด้วย สิ่งพิมพ์ทางการศึกษาจึงเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการศึกษาศรีครูอาจารย์ทุกระดับชั้น บอยด์ (Boyd 1949:18 อ้างถึงใน วรที วิชาญกุล 2512:42) มีความเห็นว่า การจัดหาวารสาร เพื่อเผยแพร่วารสารหรือบทความต่างๆ ย่อมสะดวก ทันต่อเหตุการณ์และมีประโยชน์มากกว่าที่จะเก็บบทความเหล่านั้นรอไว้จนกว่าจะมีโอกาสจัดพิมพ์เป็นเล่มหนังสือ

นอกจากนี้ คาร์เตอร์ , เฮนเซนและแมคคิม (Carter, Hansan and McKim 1962:377) ได้เน้นถึงการพัฒนาการอ่านทางการศึกษาว่า ครูอาจารย์จำเป็นต้องแสวงหาความก้าวหน้าทางวิชาชีพด้วยการอ่าน โดยรวบรวมวารสารหรือสิ่งพิมพ์ทางการศึกษาใหม่ๆ

อยู่ในโปรแกรมการอ่านของครูอาจารย์ด้วย ซึ่งการอ่านจะช่วยกระตุ้นให้ครูได้รับประสบการณ์และความรู้ การอ่านจะมีผลต่อความก้าวหน้าของครูอาจารย์และยังขยายความสนใจของครูอาจารย์ไปยังสิ่งพิมพ์ด้านอื่นๆ ทำให้ครูอาจารย์ได้รับความรู้ความเข้าใจทางด้านมากขึ้น

จากการสำรวจของ พอล อี เวเซนยี (Paul E. Vasonyi 1966:23) หัวหน้าแผนกวารสารของ Hunter College Library ที่กรุงนิวยอร์ก พบว่านักศึกษาหันมาอ่านวารสารกันมากขึ้น เนื่องจากต้องการหาเอกสารประกอบรายงาน นอกจากนี้ยังต้องการอ่านเรื่องราวใหม่ล่าสุดในหัวข้อต่างๆ ที่ย่อยและวิเคราะห์ไว้แล้วในวารสารต้องการเรื่องราวจากวารสารไปประกอบรายงานวิจัย ต้องการอ่านเพื่อเสริมความรู้นอกหลักสูตร และนักศึกษายังให้ทัศนะว่า เขาเบี่ยงเบนต่อการใช้บัตรรายการค้นหาหนังสือจึงมาอ่านวารสารกันมากขึ้น

จากความสำคัญของวารสารหรือสิ่งพิมพ์ดังกล่าว หน่วยงานทางการศึกษาจึงจัดพิมพ์วารสารออกเผยแพร่มากขึ้น พรทิพย์ หังหิง (2512:79-82) ได้ศึกษาความสนใจของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคการศึกษาที่ 1. ที่ติดต่อวารสารทางการศึกษาของไทย พบว่า ลักษณะความสนใจของครูส่วนใหญ่มุ่งที่ประโยชน์ของวารสารในด้านการศึกษาทั่วไป ความรู้ทั่วไป และความรู้ทางการสอน นอกจากนี้ครูยังต้องการให้เผยแพร่วารสารให้กว้างขวางมากขึ้น ตลอดจนปรับปรุงลักษณะรูปแบบด้วย

ในปัจจุบันนี้ แม้ว่าหน่วยงานต่างๆ ทางการศึกษาจะมีการทำวารสารหรือสิ่งพิมพ์ออกเผยแพร่มากขึ้น แต่ผลการดำเนินงานส่วนใหญ่ยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร อำนาจ เย็นสบาย (2526:คำนำ) ได้สรุปข้อแตกต่างระหว่างวารสารหรือสิ่งพิมพ์ที่ผลิตออกจากหน่วยงานของรัฐบาลและหน่วยงานของเอกชนไว้ ดังนี้

1. วารสารหรือสิ่งพิมพ์ของ เอกชนโดยส่วนรวมมีจุดยืนที่แน่ชัดในการ เป็นปากเป็นเสียงของประชาชน สำหรับวารสารหรือสิ่งพิมพ์ของรัฐบาลจัดทำโดยข้าราชการและมีแนวโน้มที่จะสนองรับนโยบายของหน่วยงาน ของระบบข้าราชการ และของผู้บังคับบัญชามากกว่าที่จะแสดงตนแบบวารสารหรือสิ่งพิมพ์ของ เอกชน

2. วารสารหรือสิ่งพิมพ์ของ เอกชนดำเนินการ เพื่อหวังผลด้านธุรกิจ จึงต้องปรับปรุงเรื่องคุณภาพ ความเที่ยงตรง ความรวดเร็ว เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้อ่าน ทำให้วารสารหรือสิ่งพิมพ์ของ เอกชนมีการพัฒนาอย่างรวดเร็ว ตรงกันข้ามกับวารสารหรือสิ่งพิมพ์ของรัฐบาลที่ดำเนินการโดยงบประมาณแผ่นดิน จึงไม่คำนึงถึงกำไรขาดทุน คือ ทำไว้เพื่อ

แจก หากหมดเงินทุน ผู้จัดทำซึ่งเป็นข้าราชการก็ไม่ตกงาน แรงจูงใจในการปรับปรุงการจัดทำจึงมีน้อย

3. วารสารหรือสิ่งพิมพ์ของเอกชน โดยส่วนรวมเลือกคนทำงานที่มีคุณภาพ มีใจรัก และมีประสบการณ์ จึงส่งผลให้การพัฒนวารสารหรือสิ่งพิมพ์เป็นไปอย่างรวดเร็ว แต่วารสารหรือสิ่งพิมพ์ของรัฐบาลมักจะมีคนทำงานค้ำมือด้วยคำสั่งคำสั่งแต่งตั้ง การจัดทำจึงเป็นไปตามหน้าที่มากกว่าจะทำด้วยใจรัก สิ่งเหล่านี้ทำให้การพัฒนวารสารหรือสิ่งพิมพ์เป็นไปไม่สม่ำเสมอ

4. การพัฒนวารสารหรือสิ่งพิมพ์ของเอกชนเกิดจากระบบการบริหารภายในที่คล่องตัว ผิดกับวารสารหรือสิ่งพิมพ์ของรัฐบาลที่ขั้นตอนการทำงานซับซ้อน ทำให้เกิดความล่าช้า

5. วารสารหรือสิ่งพิมพ์ของเอกชนมีแนวโน้มที่กล้าเสนอข่าว ข้อคิดเห็น ฯลฯ มากกว่าวารสารหรือสิ่งพิมพ์ของรัฐบาล

จากรุท สัทธาธิก (2515:6) ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการใช้หนังสือและวัสดุห้องสมุดเพื่อการวิจัยในประเทศไทย" ผลการวิจัยปรากฏว่า นักวิจัยใช้หนังสือต่างๆไปเพื่อประกอบการค้นคว้าเป็นอันดับหนึ่ง ใช้วารสารหรือสิ่งพิมพ์เป็นอันดับสอง ใช้สิ่งพิมพ์ของรัฐบาลในการอ้างอิงเป็นอันดับสาม

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พิทยา สายชู และคณะ (2525:12-16) ได้สรุปผลงานวิจัยโครงการสภาพการวิจัยทางการศึกษา ซึ่งโครงการนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะประเมินสถานะและความก้าวหน้าของการวิจัยทางการศึกษาของประเทศไทยในปัจจุบันว่า การวิจัยการศึกษาในหน่วยงานของกระทรวงศึกษาธิการและของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ มีลักษณะปัญหาที่วิจัยสอดคล้องกับความต้องการของหน่วยงาน เช่น เป็นการวิจัยนโยบายและแผนงานการวิจัยหลักสูตร เป็นต้น และถ้าผู้บริหารมีนโยบายหรือคำสั่ง มีการจัดบุคลากรและงบประมาณส่งเสริม ก็จะมีการทำวิจัยและผลงานเพิ่มขึ้นเป็นสัดส่วนกัน ส่วนงานวิจัยในสถาบันการศึกษานั้น คณาจารย์สามารถเลือกทำการวิจัยได้ตามอัธยาศัย และในค่านับผลตอบแทน นักวิจัยในหน่วยงานของกระทรวงศึกษาธิการและของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติจะได้รับผลตอบแทน

จากงานวิจัยเป็นประโยชน์แก่ตนเองน้อยกว่า เพราะไม่สามารถเลื่อนตำแหน่งวิชาการให้ปรากฏชัดเจนได้ แต่นักวิจัยในมหาวิทยาลัยมีความเหลื่อมล้ำกันในด้านของโอกาส และผลประโยชน์ตอบแทนจากการทำงานวิจัย ผู้ที่จบการศึกษาได้ปริญญาชั้นสูงจากต่างประเทศ สัมผัสมีโอกาสติดต่อขอทุนอุดหนุนจากต่างประเทศได้เป็นปริมาณเงินมาก ผลงานก็ได้รับการอ้างอิงและมีน้ำหนัก การบริหารการวิจัยในมหาวิทยาลัยไม่มีแนวทางที่ชัดเจนรัดกุมที่จะควบคุมและส่งเสริมให้เสมอภาคและยุติธรรมได้ การกำหนดหัวข้อปัญหาและแนวทางวิจัยเพื่อประโยชน์ของหน่วยงาน ให้อาจารย์ปฏิบัติเป็นงานมอบหมายในหน้าที่นั้น ผู้บริหารมหาวิทยาลัยทำไม่ได้เหมือนในหน่วยงานของกระทรวงศึกษาธิการ

นอกจากนี้จากการสำรวจงานวิจัย พบว่า มีงานวิจัยที่จัดอยู่ในชั้นคุณภาพดีประมาณ 43% ของงานวิจัยทั้งหมด งานวิจัยของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติส่วนมากนำผลไปใช้ในการสร้างนโยบายหรือวางแผน ส่วนงานวิจัยของกระทรวงศึกษาธิการส่วนใหญ่จะเป็นการศึกษาในด้านความต้องการและปัญหา

สมศักดิ์ วิจารณ์ (2513:70-71) ได้วิจัยเรื่อง "การบริหารงานของสภาวิจัยแห่งชาติ" ผลปรากฏว่า สิ่งที่มีผลต่อการนำผลงานวิจัยไปใช้ คือ การพิมพ์ผลงานวิจัยออกเผยแพร่ให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งยังไม่ดีพอจึงทำให้งานวิจัยได้ประโยชน์ไม่เต็มที่ ฉะนั้นการประเมินผลการนำผลงานวิจัยไปใช้ว่ามีประโยชน์เพียงใดนั้น เป็นสิ่งที่ควรกระทำอย่างยิ่ง เพราะหากผลงานวิจัยที่มีประโยชน์มาก แต่ขาดการสนับสนุนหรือติดตามผลและเผยแพร่แล้ว งานวิจัยนั้นก็ย่อมมีคุณค่าน้อยหรือหาประโยชน์ไม่ได้

ทองสุข มีทองบัน (2519:217-219) ได้ศึกษาเรื่อง "การจัดบริการและการใช้วิทยานิพนธ์ในห้องสมุดของมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร พบว่า มีปัญหาและอุปสรรคในการนำวิทยานิพนธ์ไปใช้เป็นอย่างมาก ทั้งนี้เนื่องจากจำนวนวิทยานิพนธ์มีน้อยเล่ม และส่วนใหญ่อนุญาตให้ใช้แต่ในห้องสมุดเท่านั้น นอกจากนี้ยังขาดวิสัยทัศน์ที่เป็นเครื่องอำนวยความสะดวกในการค้นหาวิทยานิพนธ์ เช่น รายชื่อวิทยานิพนธ์บทคัดย่อ วารสารที่เกี่ยวข้องกับผลงานวิจัย ซึ่งความไม่สะดวกในการใช้วิทยานิพนธ์นี้ย่อมจะส่งผลไปถึงการนำผลงานวิจัยไปใช้ด้วย

มาตี สมิธสัมพันธ์และคณะ (2521:4-5) ได้สำรวจการนำผลงานวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยไปใช้ (งบประมาณปี 2515-2518) ปรากฏว่า ร้อยละ 43.7 ของงานวิจัยทั้งหมดได้ถูกนำไปใช้แล้ว และร้อยละ 29.6 ยังไม่เคยถูกนำไปใช้ นอกนั้นไม่แน่ใจว่าถูกนำไป

ใช้แล้วหรือไม่ โดยมีการนำผลงานวิจัยไปใช้ในตำแหน่งวิชาการเป็นส่วนใหญ่ รองลงมา คือ เป็นเอกสารอ้างอิง และเป็นพื้นฐานในการวิจัยต่อไป

ศิริธร ทิรภูติ (2523:8) ได้สำรวจปัญหาในการใช้ผลงานวิจัยของผู้บริหารมหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัญหาที่ผู้บริหารประสบในการใช้ผลงานวิจัย คือ ลักษณะการบริหารที่เป็นอยู่ไม่ได้เน้นที่ความสำคัญของผลงานวิจัย แม้ว่ามีผลงานวิจัยอยู่แล้ว การบริหารก็ยังคงทำไปตามแบบแผนที่เคยปฏิบัติกันมา โดยไม่ต้องปรับปรุงให้เหมาะสมตามผลของการวิจัย นอกจากนี้ยังมีปัญหาอื่น คือ ผลงานวิจัยไม่สามารถช่วยแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ และไม่ทราบว่ามีการวิจัยเรื่องใด และจะหาบทคัดย่อได้จากที่ไหน

ศิริรัตน์ วัฒนมา (2525:101) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การใช้ผลการวิจัยทางบรรณารักษศาสตร์" ปรากฏผลการวิจัยว่า ปัญหาและอุปสรรคในการนำผลงานวิจัยไปใช้ คือ ผลงานวิจัยกระจัดกระจาย ไม่มีผู้รับผิดชอบเผยแพร่และบริการที่แน่นอน และในด้านความต้องการต่อหน่วยงานที่เผยแพร่ผลงานวิจัย คือ ให้ห้องสมุดจัดทำรายชื่อผลงานวิจัยทางบรรณารักษศาสตร์ส่งไปยังห้องสมุดมหาวิทยาลัยต่างๆ

จากการศึกษาทางวรรณคดีที่เกี่ยวข้องกับการเผยแพร่ผลงานวิจัยการศึกษาดังกล่าวมานี้ พอสรุปได้ว่า สภาพการวิจัยการศึกษานับจวบจนนี้ แม้จะมีผลงานวิจัยการศึกษาเป็นจำนวนมาก แต่ขาดการนำผลงานวิจัยไปใช้ให้เกิดประโยชน์เท่าที่ควร ทั้งนี้เนื่องจากการเผยแพร่ผลงานวิจัยยังไม่กว้างขวาง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย